

діяльності шляхом адаптації найкращих методів ведення бізнесу з метою задоволення потреб споживачів, підвищення прибутку та виконання соціальної місії торговельного підприємства споживчої кооперації.

Процес проведення бенчмаркінгу на вітчизняних підприємствах насамперед ускладнюється недостатністю розвитку інформаційних маркетингових систем та відсутністю центрів бенчмаркінгу. А також тим, що практично жодна інформація про діяльність підприємств не оприлюднюється. Причина проста: підприємств, яким немає чого приховувати, в Україні не існує.

Як висновок з вищесказаного можна відзначити, що бенчмаркінг надає розуміння того, як працюють передові компанії, а також сприяє підвищенню результатів діяльності підприємства, зменшенню витрат, підвищенню прибутковості, оптимізації структури витрат та правильному виборі стратегії підприємства, що особливо важливо для розвитку економіки України.

Список використаних джерел: 1. Андерсен Б. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Б. Андерсен.; пер. с англ.; науч. ред. Ю.П. Адлер. – М.: РИА «Стандарты и качество», 2003.–272 с 2. Frank Camm. Federal Agencies can adapt best practice to improve their acquisition of services/ Frank Camm. RAND Corporation, 2006. – 263 p.

МАТВЄЄВА Н.М., канд. екон. наук, доцент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

БАРДАКОВ А.О., студент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

ШУРАКОВ С.М., студент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

ПРИЧИНИ ТА ЧИННИКИ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ЗРОСТАННЯ РОЛІ ДЕРЖАВИ В РЕГУЛЮВАННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інноваційна діяльність, як один із головних елементів процесу глобалізації нашої країни має важливе значення, як для підвищення рівня економіки, шляхом ефективного регулювання інноваційних процесів, які протікають в системі взаємовідносин між державою та суб'єктами господарювання, так і для покращення рівня життя населення загалом.

Головною причиною беззастережної необхідності підвищення ролі держави в регулюванні інноваційної діяльності країни є не тільки забезпечення глобальної конкурентоспроможності окремих її елементів, якими є підприємства та організації всіх секторів економіки країни, а й розгляд цих елементів, які складають непорушну, але динамічну систему, тобто державу, як трансформацію цілого, але взаємозалежного в дрібному розгляді.

Розглядаючи державу, як потенційного інвестора в системі підвладних їй елементів, необхідно звертати значну увагу на характер розподілу державних інвестицій для реалізації різноманітних програм та проектів значущих для суспільного розвитку, так як нормативно-правова база в Україні недостатньо розвинена, що виражається в дисбалансі потреб на фінансові ресурси при формуванні бюджетних видатків.

Найважливішим чинником підвищення ролі держави в проведенні інноваційної політики - є економічний розвиток країни, який забезпечується шляхом комплексного підходу до створення та ефективної реалізації організаційно-економічного механізму

державного регулювання інноваційної діяльності, в якому втілені всі види регулювання, які здійснюються державою – організаційне, економічне, фінансове, нормативно-правове та ін.

Визначаючи основні причини та чинники для підвищення ролі держави в інноваційній діяльності всіх суб'єктів господарювання важливо відмітити, що головним аспектом розвитку будь-якої країни є її вміння в користуванні регулюючими важелями, а не їх написання, тобто контроль виконавчої системи та аналіз її результатів для усунення нескоординованих процесів за рахунок зменшення впливу міністерств та відомств в нашій державі.

Значущим стимулом для реалізації якісного функціонування системи інноваційного регулювання – є «виживання» певної країни в умовах та за правилами глобального світового ринку, в розмірах якого можливо розглядати кожен країну не як систему в загальному розрізі, а всього лише як підсистему більш значущої системи, інноваційна діяльність якої – це невпинний, збалансований та гармонійний розвиток земної цивілізації.

На основі вище сказаного, ми можемо ствердно відзначити, що подальший розвиток та прогрес кожної держави, як підсистем одного цілого залежить від ефективного та результативного контролю за регулюванням інноваційної діяльності в кожній з підсистем за її елементами, які так або інакше і складають її. Тому це можливо визначити як причину – бажання свого подальшого особистого розвитку та розквіту кожної з підсистем, так і як чинник – безперервність інноваційного процесу, нехтування яким безумовно приводить до зникнення старих та появи нових елементів.

АХУНОВА М.С., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ БАНКІВСЬКОГО ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Проблема мобілізації внутрішніх ресурсів і спрямування їх на фінансування інноваційної діяльності суб'єктів господарювання через банківське кредитування є загальною для всіх перехідних економік. Якщо не буде знайдено ефективних шляхів її розв'язання, обмеженість кредитних коштів уже найближчим часом може стати гальмом для масштабного економічного зростання. На жаль, сьогодні українські комерційні банки не забезпечують достатньою мірою фінансування виробничих інвестицій та інновацій українських підприємств через механізм банківського кредитування.

Перехідний стан економіки суттєво обмежує ресурсну базу банків, зменшуючи, в свою чергу, масштаби банківського кредитування. Складається зачароване коло. Масштабні інвестиції спроможні поживати діяльність підприємств, зробити їх конкурентоспроможними, збільшити обсяги виробництва, розміри оплати праці робітників, створити нові робочі місця. Збільшення доходів населення та коштів на рахунок підприємств поліпшує кредитні можливості банківської системи, створюючи необхідні ресурси для фінансування інвестиційної діяльності підприємств. Однак банківська система перехідної економіки не має достатніх ресурсів, щоб профінансувати початкові масштабні інвестиції.

Досвід розвинутих країн свідчить, що банки в інвестиційному процесі можуть